

Derefter foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Vaccination af indkaldte værnepligtige.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1128).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 og dets Overgang til tredie Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Udlaan til Statshusmandsbrug m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1138).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—9 og dets Overgang til tredie Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Herefter fulgte:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Retsplejen ved Hæren og Søværnet af 4. Oktober 1919.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1146).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst og dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 133 af 14. April 1932 om indenrigs Kødkontrol.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1315).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Det Lovforslag, der nu er sat til Forhandling, tilsigter en Ændring af to Bestemmelser i den gældende Lov om indenrigs Kødkontrol, nemlig § 5, Stk. 1, og § 8, Stk. 2. Lovforslaget har været behandlet i det andet høje Ting og er blevet enstemmigt vedtaget der. Jeg skal med nogle faa Bemærkninger gøre Rede for, hvad Lovforslaget gaar ud paa.

§ 5, Stk. 1, i den nugældende Lov siger, at Kød- og Slagteaffald fra et autoriseret Eksportslagteri kan indføres og forhandles i enhver Kommune her i Landet, for saa vidt Slagtningen er sket for Slagteriets egen eller — hvis det er et Andelsselskab — de enkelte producerende Andelshaveres Regning. Det fremgaar modsætningsvis af Bestemmelsen, at Dyr, der slagtes paa et Eksportslagteri for fremmed Regning, ikke hverken helt eller delvis kan indføres i andre Kommuner. De kan eksporteres, men hvis blot en Del af Slagteaffaldet, hvad der jo er det sædvanlige, bliver her i Landet, kan dette ikke indføres i andre Kommuner, hvis ikke Slagtningen er sket paa et offentligt Slagtehus. Rent praktisk bliver Resultatet derfor, efter at vi har faaet hele Kreaturopkøbet centraliseret hos Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødudvalg, at al Slagtning for Udvalgets Regning skal foregaa paa de offentlige Slagtehuse, men det har desværre vist sig, at disse ikke altid har den fornødne Kapacitet paa de Steder, det drejer sig om. Da det ofte vil føre til urimelig kostbare Transporter af fremmede Dyr til Slagtning paa offentlige Slagtehuse andetsteds — hvis f. Eks. Eksportslagteriet er beliggende paa et for Eksportdispositionen velegnet Sted og det har fornøden Kapacitet —, har jeg fundet det rigtigt at fravige den Fortrinsstilling, som de offentlige Slagtehuse paa Grund af Udviklingen har faaet, saa at